

Beste allemaal,

Hoe is het met jullie? Het is vast al heel vroeg donker bij jullie buiten. Wel gezellig of niet? Heel veel extra lichtjes in de straten en binnen een extra kaarsje. Maar als je buiten wilt spelen is het helaas erg vroeg uit met de pret.

In mijn land, Israël, is dat een beetje anders. Daar is het heel vaak zonnig weer. Zo zonnig dat wij blij zijn als het regent. Want een deel van ons land is zo droog dat het een woestijn is. En in de woestijn groeit niet veel. Maar er gebeuren wel wonderlijke dingen in de woestijn. Daarover wil ik jullie wat vertellen. Maar wees niet bang, dat doe ik niet in deze brief. Ik heb al die dingen namelijk al lang een keer opgeschreven, in een boekje. Dat boekje heet: De blijde boodschap van Marcus. Je moet het maar eens lezen.

Als ik mijn boekje begin, dan begin ik in die droge woestijn. Daar leefde namelijk een heel aparte man. Een man die stond te roepen in de woestijn. Eerst riep hij alleen maar tegen de zandkorreltjes die er lagen. Maar toen hoorde iemand hem en begon te luisteren. En hij was zo verbaasd dat hij er nog iemand bij haalde om te komen luisteren. En die haalde er nog iemand bij en die... Ach, je snapt het wel, ineens stonden er honderden mensen in de woestijn naar die vreemde man te luisteren.

Het grappige was, dat die man eigenlijk zei dat je helemaal niet naar hém moest luisteren. Hij had het steeds over iemand anders die na hem zou komen. Iemand die veel belangrijker was. Ga naar Hem toe, zei hij. En dat heb ik gedaan. En over die andere man, die het allerbelangrijkste was heb ik mijn boekje geschreven. Hij heette Jezus. Maar ik gok dat jullie dat allang wisten.

Veel plezier met mijn boekje. Ik weet zeker dat jullie er het komend jaar vaak naar zullen grijpen.

Hartelijke groet, Marcus.